

Článek Nové počasí je pěkný. Dr. Cílek ale někdy uvádí věci, které jsou v rozporu s vědeckým poznáním. Zde se to stalo na str. 65 v části „Ochlazení po roce 2015?“.

Idea, že počasí nezanedbatelně záleží na poloze magnetických pólů či na kolísání intenzity zemského magnetismu, je z říše pohádek. Polární záře jsou krásné, počasí ale neovlivňují.

Vliv Slunce na klima spočívá jen v proměnách zářivosti dosahujících jednoho promile. Přepočítáno na metr čtvereční Země je to kolísání v rámci čtvrt wattu. Globální oteplování je ale působeno podstatně větším rozdílem mezi pohlcovaným zářením Slunce a sáláním Země, který činí alespoň půl wattu na čtvereční metr, vinou silící tepelné izolace Země. I kdyby výkon Slunce klesl na nejmenší hodnotu za milión let, oteplování neustane. Příkon, který Země nevrací, je 1/4 PW (4 hirošimské bomby za sekundu) a ukládá se v oceánech, na ovzduší zbývají jen drobty.

Vlivy kosmického záření na vrstvu ovzduší, v níž se odehrává počasí, jsou nepatrné. Domněnka, že by ono záření mohlo mít vliv na tvorbu oblačnosti, je nepodložená. Dominantní roli proměn Slunce na vývoj klimatu v nynějších dekadách vyzývají jen nevzdělaní solární výzkumníci z východu.

Za opravu stojí záměna Celsia a Fahrenheita. Přízemní tempo oteplování nečinilo v posledních dekadách tři, ale necelé dva naše stupně (kelviny) za století, oteplení dosáhlo 0,8 K. A víme už, že úbytkem ledových štítů se hladina oceánů do konce století může zvýšit o jeden metr, pokud se nepodaří obsah skleníkových plynů snížit pod dnešní úroveň.

Jan Hollan